

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială ”Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială ”Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material, încasarea cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral, împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La data de 21 decembrie 2016, SC „Linavan”, SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la anularea actului de inspecție nr. 2050I12570 din 04.11.2016, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației în varianta inițială, obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale conform metodei 1, restituirea sumei încasate excedentar, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 02.11.2016 SC ”Linavan” SRL pentru trecerea frontierei a mărfii deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr.01-1 din 04.01.2016. Dovada deținerii pachetului minim de documente necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal. Colaboratorul vamal verificând corectitudinea declarației DVV-1, a motivat că marfa prezintă risc de subevaluare, iar documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare.

A susținut reclamantul că a prezentat acte suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă, Biroul Vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă dar nu cea stipulată la art.11 a Legii cu

privire la tariful vamal. Nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 și consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 5575,49 lei din marfa importată în valoare de 1395,90 USD contravine Codului vamal și Legii cu privire la tariful vamal. În urma examinării declarației vamale, inspectorul vamal a operat rectificarea prin care a majorat valoarea prețurilor vamale cu 27405,43 lei.

A indicat reclamantul că, prin scrisoarea din 30.11.2016 cu nr. de ieșire 28/11-18445, Serviciul Vamal i-a comunicat că cererea prealabilă a fost respinsă ca nefondată.

De asemenea, a mai invocat reclamantul că pîrîtul i-a cauzat prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rînd a fost "hărțuit" și ținut în vamă pentru a explica/argumenta de ce urmează ca valoarea mărfii importate să fie calculată anume după metoda 1, a fost impus eronat să prezinte suplimentar documente care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfă, să-i achite un supliment la salariu. Activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă pe motiv că materia primă care era importată a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere, întreprinderea a pierdut termenii contractuali cu alte firme cărora le realiza marfa finală, a pierdut clienți importanți.

A menționat reclamantul că în perioada ianuarie-mai 2016 Biroul Vamal Briceni a acceptat declarantului-SRL "Linavan" devamarea mărfii potrivit metodei 1, fapt confirmat prin declarațiile în detaliu.

A solicitat reclamantul anularea actului de inspecție nr. 2050I12570 din 04.11.2016, emis de către Biroul Vamal Briceni, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizata DVV-1), obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 04.11.2016 conform metodei 1, încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a sumei de 5575,49 lei, încasată excedentar, încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea din 03 februarie 2017 a judecătorei Edineț sediul Briceni acțiunea înaintată de SC "Linavan" SRL împotriva Biroului Vamal Nord, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de SC "Linavan" SRL și menținută hotărârea din 03 februarie 2017 a judecătorei Edineț sediul Briceni.

La data de 04 iulie 2017, SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează recurentul că instanțele inferioare nu au aplicat corect legislația vamală, fapt care a condus la emiterea unei hotărâri ilegale, nefondate și nemotivate.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 16 mai 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 05 iunie 2017 și recepționată de către avocatul Ghenadie Odobescu, la data de 07 iunie 2017. Recursul declarat la data de 04 iulie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială "Linavan" Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală